

1. ปัจจัยความเสี่ยง

ก่อนการตัดสินใจในการลงทุน ผู้ลงทุนควรใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงซึ่งอาจมีผลกระทบต่อหุ้นสามัญของบริษัท ตลอดจนข้อมูลรายละเอียดอื่นในเอกสารฉบับนี้ ทั้งนี้ ปัจจัยความเสี่ยงที่ระบุไว้ในหัวข้อนี้ มิได้เป็นความเสี่ยงทั้งหมดที่มีอยู่ ดังนั้น ปัจจัยความเสี่ยงอื่นๆ ที่บริษัทมิได้รับทราบในขณะนี้ หรือที่บริษัทเห็นว่าเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่ไม่เป็นสาระสำคัญในปัจจุบัน อาจเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อธุรกิจ หรือผลการดำเนินงานของบริษัทในอนาคตได้

อนึ่ง ข้อความในลักษณะการคาดการณ์ในอนาคตที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้ เช่น การใช้ถ้อยคำว่า “เชื่อว่า” “คาดว่า” “เห็นว่า” “อาจจะ” “มีแผนการ” หรือ “ประมาณ” เป็นต้น หรือคำหรือข้อความอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน หรือการคาดการณ์เกี่ยวกับแผนการประกอบธุรกิจ ผลการดำเนินงาน การเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจของบริษัท นโยบายของรัฐบาล และอื่นๆ เป็นการคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคต ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจริงอาจแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการคาดการณ์หรือคาดคะเนได้

ปัจจัยความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจของบริษัทที่อาจมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของบริษัท ตลอดจนผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความเสี่ยงจากอัตราค่าปรับตัวของราคาก๊าซธรรมชาติ

ในการเดินระบบการทำงานของเตาเผาขยะอุตสาหกรรม จำเป็นที่จะต้องใช้อำนาจธรรมชาติเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในการเริ่มเดินเครื่อง (Start Up) และการเผาไหม้ โดยเฉพาะการเผาไหม้เพื่อการกำจัดของเสียอันตรายและก๊าซเสียอื่น ๆ จะต้องใช้ระยะเวลาและอุณหภูมิที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการเผาไหม้ที่สมบูรณ์และเพื่อที่จะทำให้คุณภาพอากาศที่ปล่อยออกสู่ภายนอกไม่เกินเกณฑ์มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น ความผันผวนของราคาก๊าซธรรมชาติ จึงอาจเป็นความเสี่ยงที่กระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานของบริษัทหากราคาก๊าซธรรมชาติปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นหรือบริษัทไม่สามารถจัดหาเชื้อเพลิงประเภทอื่นเพื่อทดแทนในกระบวนการดังกล่าวได้ โดยในปี 2554 และงวด 9 เดือนแรกปี 2555 บริษัทมีต้นทุนจากก๊าซธรรมชาติคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 19.39 และร้อยละ 21.42 ของต้นทุนจากการให้บริการ

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ตระหนักถึงผลกระทบดังกล่าว จึงมีนโยบายในการลดความเสี่ยงดังกล่าวโดยได้ทำการศึกษาและพัฒนาประสิทธิภาพการเผาทำลายภายใต้สัดส่วนการผสมกันระหว่างของเสียที่มีค่าพลังงานความร้อน (Heating Value) กับของเสียที่ไม่มีค่าพลังงานความร้อน (Non Heating Value) เพื่อลดปริมาณการใช้ก๊าซธรรมชาติในการเผาทำลาย โดยการผสมสูตรเฉพาะ (Recipe) ของเสียหรือสิ่งปฏิกูลบางประเภทที่องค์ประกอบที่มีค่าพลังงานความร้อน (Heating Value) เช่น กากตะกอนน้ำมัน เศษผ้าปนเปื้อนน้ำมัน น้ำมันเครื่องใช้แล้ว เป็นต้น มาผสมรวมกับของเสียที่ไม่มีค่าพลังงานความร้อน เช่น กากตะกอนน้ำเสีย สารเคมีเสื่อมสภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้นำกากอุตสาหกรรมที่ผ่านการผสมเพื่อปรับปรุงคุณภาพจนมีค่าพลังงานความร้อนที่พอเหมาะที่จะนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทน (Alternative Fuel Blending) มาทดแทนการใช้ก๊าซธรรมชาติได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งคุณสมบัติของเชื้อเพลิงทดแทนนั้นเป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่อง กำหนดลักษณะของน้ำมันใช้แล้วที่ผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพ และเชื้อเพลิงสังเคราะห์ที่จะนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในเตาอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนน้ำมันเตา พ.ศ. 2547 ปัจจุบันบริษัทได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ซึ่งทำให้บริษัทสามารถประหยัดต้นทุนของก๊าซได้

2. ความเสี่ยงกรณีเกิดวินาศภัยกับระบบและโครงสร้างต่างๆ ภายในศูนย์บริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรม

(เตาเผาขยะอุตสาหกรรม) บางปู จังหวัดสมุทรปราการ (“ศูนย์ฯ”)

เนื่องจากสิ่งปฏิกูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่รับเข้ามาบำบัดและกำจัดยังศูนย์ฯ จะมีลักษณะและประเภท รวมทั้งความเป็นอันตรายที่แตกต่างกันออกไป ตามลักษณะประเภทธุรกิจของผู้ว่าจ้าง อาทิ เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี กลุ่มอุตสาหกรรมผลิต / แบ่งบรรจุ ยาฆ่าแมลง หรือกลุ่มอุตสาหกรรมฟอกย้อมและเครื่องหนังที่ต้องใช้กรดที่ฤทธิ์กัดกร่อนสูงในกระบวนการผลิต เป็นต้น ดังนั้น การรับสิ่งปฏิกูลฯ ดังกล่าวเข้ามายังศูนย์ฯ อาจก่อให้เกิดอันตรายและอุบัติเหตุขึ้นได้กับระบบและโครงสร้างต่างๆ ภายในศูนย์ฯหากปราศจากมาตรการด้านการจัดการความปลอดภัยที่ดีเพียงพอ อันจะส่งผลกระทบต่อรายได้หากบริษัทไม่สามารถเดินระบบเตาเผาได้ ดังนั้น บริษัทจึงได้กำหนดมาตรการเพื่อลดและป้องกันความเสี่ยงไว้ดังนี้

1. การจัดสภาพแวดล้อมการทำงานให้ถูกหลักสุขาภิบาล อาชีวอนามัยและความปลอดภัย เช่น การทำความสะอาดสภาพแวดล้อมภายในศูนย์ฯ จัดให้มีระบบระบายอากาศที่ดี การ จัดให้มีแสงสว่างภายในบริเวณปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ มีระบบป้องกันการรั่วไหลของสารเคมี มีการสวมใส่อุปกรณ์ความปลอดภัยภายในพื้นที่ปฏิบัติงาน รวมทั้งการติดตั้งอุปกรณ์และสัญลักษณ์เตือนและป้องกันความเป็นอันตรายไว้ในบริเวณพื้นที่ที่มีความเสี่ยงอย่างชัดเจน

2. จัดระบบการตรวจสอบเครื่องจักรอุปกรณ์ ภาชนะบรรจุ ตลอดจนพาหนะที่ใช้ในการขนถ่ายให้มีสภาพดีอยู่เสมอ โดยการตรวจสอบเป็นประจำทุก 6 เดือน

3. จัดการฝึกอบรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยประจำปี รวมทั้งจัดการฝึกอบรมแก่พนักงานที่เข้ามาปฏิบัติงานใหม่เพื่อให้เข้าใจถึงการปฏิบัติที่ถูกต้องทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ตลอดจนการจัดให้มีอุปกรณ์ประจำรถสำหรับกู้ภัยในเบื้องต้น การฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินปีละ 1 ครั้ง เป็นต้น

3. ความเสี่ยงจากผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม

ในการดำเนินธุรกิจศูนย์บริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรม (เตาเผาขยะอุตสาหกรรม) บางปู จังหวัดสมุทรปราการ (“ศูนย์ฯ”) มีความเสี่ยงต่อการก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่อชุมชนใกล้เคียง ซึ่งบริษัทได้ตระหนักถึงความเสี่ยงทางด้านนี้เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากหากเกิดความเสียหายหรือมีผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม อันเป็นผลมาจากการดำเนินการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลฯของบริษัท บริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบโดยดำเนินการแก้ไขและจัดการกับปัญหา ดังกล่าว รวมทั้งอาจถูกร้องเรียนจากผู้ได้รับความเสียหาย ซึ่งอาจมีผลทำให้บริษัทต้องชดเชยค่าเสียหายที่อาจเกิดขึ้น และ/หรือต้องหยุดการให้บริการจนกว่าบริษัทจะสามารถแก้ไขในเรื่องที่ถูกร้องเรียนได้ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อรายได้ของบริษัท ด้วยเหตุนี้ บริษัทจึงได้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานต่างๆ และมีการควบคุมมาตรฐานสิ่งแวดล้อมตามที่หน่วยงานราชการกำหนด เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบด้านมลภาวะต่อชุมชน และควบคุมปัญหา รวมถึงลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ ดังนี้

1. การควบคุมการเดินระบบเตาเผา ตามข้อกำหนดของ US.EPA. เกี่ยวกับหลักการเผาทำลายมลสารจากกากอุตสาหกรรม (U.S.EPA.2001.Risk Burn Guidance for Hazardous Waste Combustor Facilities.)

2. กำหนดนโยบายและคู่มือปฏิบัติงานที่ชัดเจน เพื่อให้พนักงานใช้เป็นแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องตามมาตรการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในรายงานการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

3. กำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎหมายและนโยบายของบริษัท โดยจัดตั้งหน่วยงานฝ่ายสิ่งแวดล้อมอาชีวอนามัยและความปลอดภัยคอยตรวจสอบและติดตามผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนติดต่อให้หน่วยงานภายนอกอิสระเข้าตรวจสอบเป็นประจำทุก 6 เดือน ทั้งนี้ บริษัทได้รับการรับรองมาตรฐานด้านการจัดการคุณภาพ ISO 9001:2000 และมาตรฐานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001:2004 จาก บริษัท มูดี อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล (ไทยแลนด์) จำกัด

4. พัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เช่น การฝึกอบรม และการเข้าสัมมนาในเรื่องที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

5. การทำประกันภัยความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก เพื่อคุ้มครองกรณี เกิดการบาดเจ็บ เสียชีวิต และความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกและบริเวณข้างเคียง ซึ่งได้รับอุบัติเหตุโดยตรงต่อทรัพย์สินที่มีสาเหตุมาจากความผิดพลาดหรือประมาทเลินเล่อของบริษัท หรือลูกจ้างของบริษัท หรือเจ้าหน้าที่ หรือตัวแทนของบริษัท ในวงเงินความคุ้มครอง 80 ล้านบาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง

อย่างไรก็ตาม ในการประกอบธุรกิจที่ผ่านมา บริษัทไม่ได้รับข้อร้องเรียนใดๆ และบริษัทมีการปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดอย่างเข้มงวดเพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในอนาคต

4. ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุระหว่างการขนส่ง

ในขั้นตอนของการรับสิ่งปลูกสร้างจากโรงงานของลูกค้ามาเผาทำลายภายในศูนย์บริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรม (เตาเผาขยะอุตสาหกรรม) บางปู จังหวัดสมุทรปราการ (“ศูนย์ฯ”) นั้น บริษัทได้มอบหมายให้บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ ทรานสปอร์ต จำกัด (“BWT”) เป็นผู้บริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการรถขนส่งกากอุตสาหกรรมของบริษัท ซึ่ง ณ วันที่ 30 กันยายน 2555 มีรถขนส่ง จำนวนรวม 43 คัน รวมทั้งจัดหาและจ้างผู้ประกอบการขนส่งภายนอกเพิ่มเติม ทั้งในรูปแบบของนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา โดย ณ 30 กันยายน 2555 มีจำนวนรถของผู้ประกอบการขนส่งภายนอกที่ขึ้นทะเบียนรายชื่อ กับบริษัทจำนวน 95 คัน ซึ่งในปี 2554 และงวด 9 เดือนแรกปี 2555 สัดส่วนการให้บริการขนส่งโดยใช้รถขนส่งของผู้ประกอบการภายนอก คิดเป็นประมาณร้อยละ 85 และประมาณร้อยละ 82 ของมูลค่าขนส่งรวม โดยไม่ได้พึ่งพิงผู้ประกอบการขนส่งภายนอกรายใดรายหนึ่งเป็นพิเศษแต่จะกระจายและมอบหมายงานให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งภายนอกต่างๆ รายอย่างเท่าเทียมกันเพื่อให้เกิดความเสมอภาคและรักษาความสัมพันธ์ทางธุรกิจระหว่างกัน

ทั้งนี้ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการกำจัดสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุไม่ใช่แล้ว พ.ศ. 2548 เรื่อง การรวบรวมและขนส่งของเสียอันตราย ระบุว่า หากเกิดความเสียหายหรืออุบัติเหตุระหว่างการขนส่งสิ่งปลูกสร้าง BWT หรือผู้ประกอบการขนส่งภายนอกในฐานะเป็นผู้ให้บริการด้านการขนส่งสิ่งปลูกสร้างและบริษัทในฐานะผู้รับจ้างเผาทำลายสิ่งปลูกสร้างหรือตลอดจนโรงงานผู้ก่อให้เกิดของเสียในฐานะผู้ว่าจ้างให้ดำเนินการขนส่ง จะมีภาระในการรับผิดชอบต่อความเสียหายร่วมกัน โดยบริษัทจะรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นในเบื้องต้นหลังจากนั้นจึงจะดำเนินการไล่เบี้ยกับผู้ประกอบการขนส่งและโรงงานผู้ก่อให้เกิดสิ่งปลูกสร้างต่อไป ซึ่งความรับผิดชอบต่อสิ่งปลูกสร้าง ของบริษัทจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับดำเนินการโดยการลงลายมือชื่อในใบกำกับการขนส่ง ในขณะที่ภาระในความรับผิดชอบของโรงงานผู้ก่อให้เกิดสิ่งปลูกสร้างจะเกิดขึ้นทั้งในกรณีที่ของเสียเกิดการสูญหาย เกิดอุบัติเหตุ การทิ้งผิดที่ หรือการลักลอบทิ้ง จนกว่าสิ่งปลูกสร้างจะส่งถึงบริษัท นอกจากนี้โรงงานผู้ก่อการเสียมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายในระหว่างการเก็บรวบรวม ตลอดจนค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่มอื่นๆ อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้น BWT ได้จัดให้มีแนวทางต่างๆ ในการลดความเสี่ยง ตั้งแต่การคัดเลือกพนักงานขับรถหรือจัดจ้าง บริษัทขนส่งที่มีความเชี่ยวชาญในเส้นทางเดินรถ รวมทั้งการให้ความรู้ถึงความสำคัญของการขนส่ง การเคลื่อนย้ายและขนส่งสิ่งปลูกสร้าง เพื่อให้มีความตระหนักถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น และการกำหนดสิ่งจูงใจต่างๆ เพื่อรักษาคุณภาพการปฏิบัติงานดังกล่าวอีกด้วย รวมทั้งมีมาตรการภายในเพื่อลดความเสี่ยงดังกล่าว โดย

1. การจัดฝึกอบรม / ฝึกปฏิบัติ การขับรถขนส่งสิ่งปลูกสร้าง ด้วยความปลอดภัยและไม่ประมาท
2. การจัดฝึกอบรมข้อมูลความปลอดภัย และการระมัดระวังในการเคลื่อนย้ายสิ่งปลูกสร้าง
3. พนักงานขับรถขนส่งทุกคน จะต้องผ่านการอบรมการขับรถขนส่งวัตถุอันตราย และได้รับใบอนุญาตการขับขี่ประเภท 4 (ใบขับรถบรรทุกวัตถุอันตรายโดยเฉพาะ)
4. มีทีมงานฉุกเฉิน (Emergency Team) ในการกู้ภัยกรณีการเกิดอุบัติเหตุสิ่งปลูกสร้าง หกหล่น/รั่วไหล

นอกจากนี้ ในสัญญาว่าจ้างผู้ประกอบการขนส่งภายนอก บริษัทได้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการขนส่งภายนอกปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบของหน่วยงานราชการทั้งที่มีอยู่และต่อไปในอนาคต รวมทั้งจะต้องใช้ความ

ระมัดระวังป้องกัน ไม่ให้เกิดความเสียหายจากการรับจ้างขนย้ายสิ่งปลูกฯ ดังกล่าว และหากเกิดความเสียหายขึ้น ผู้ประกอบการขนส่งภายนอกจะต้องรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายดังกล่าวทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว ทั้งนี้ บริษัทได้กำหนดให้ ผู้ประกอบการขนส่งภายนอกทุกรายทำประกันภัยบุคคลที่ 3 ทุกคัน โดยมีการกำหนดรูปแบบเบี้ยประกันภัยสำหรับสิ่งปลูกฯ แต่ละประเภทที่ชัดเจน บริษัทมีนโยบายที่จะจัดให้มีการทำประกันภัยความเสียหายตามกฎหมายดังกล่าวโดยทันที เพื่อคุ้มครองและลดผลกระทบจากความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากอุบัติเหตุระหว่างขนส่งหรือการแพร่กระจายของสิ่งปลูกฯ ระหว่างขนส่ง ในกรณีที่เกิดเหตุร้ายแรงระหว่างขนส่ง บริษัทมีหน่วยฉุกเฉินที่จะคอยให้คำแนะนำและความช่วยเหลือต่างๆ แก่ผู้ขับรถ เพื่อช่วยบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งการประกอบธุรกิจในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่บริษัทเปิดดำเนินการจนถึงปัจจุบัน บริษัทไม่เคยประสบปัญหาทางด้านอุบัติเหตุหรือการแพร่กระจายของสิ่งปลูกฯ ระหว่างขนส่ง และนอกจากนี้ บริษัทได้เข้าร่วมโครงการของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) เพื่อจะให้รถทุกคันของบริษัทและผู้ประกอบการขนส่งภายนอก ติดตั้งระบบ GPS เพื่อใช้ติดตามและตรวจสอบเส้นทางรถวิ่ง ความเร็ว และระยะเวลา ในการขนส่งได้ตลอดเวลา

5. ความเสี่ยงจากความทับซ้อนทางธุรกิจ

บริษัทประกอบธุรกิจการเผาทำลายสิ่งปลูกฯ หรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ทั้งที่เป็นของแข็ง ของเหลว ของกึ่งเหลว ก๊าซ และขยะติดเชื้อ โดยเตาเผาขยะอุตสาหกรรมอุณหภูมิสูง ในขณะที่บริษัทแม่ คือ บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) (“BWG”) ประกอบธุรกิจบริหารและจัดการสิ่งปลูกฯ โดยการฝังกลบ ซึ่งมีลักษณะทางธุรกิจใกล้เคียงกัน จึงอาจก่อให้เกิดความทับซ้อนในด้านการประกอบธุรกิจ และอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ได้ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการกำจัดสิ่งปลูกฯหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว พ.ศ. 2548 หมวด 2 ข้อ 9 เรื่องผู้ก่อกำเนิดสิ่งปลูกฯหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว โดยได้ระบุหน้าที่ของโรงงานผู้ก่อให้เกิดสิ่งปลูกฯว่า “ห้ามมิให้นำส่งปลูกหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ออกนอกบริเวณ โรงงาน เว้นที่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมมอบหมายให้นำออกไปด้วยวิธีการและสถานที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ซึ่งได้แบ่งหลักเกณฑ์และวิธีในการกำจัดสิ่งปลูกฯหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่

ประเภท 071	การฝังกลบตามหลักสุขาภิบาลเฉพาะสิ่งปลูกฯหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น
ประเภท 072	การฝังกลบอย่างปลอดภัย
ประเภท 073	การฝังกลบอย่างปลอดภัย เมื่อทำการปรับเสถียรหรือทำให้เป็นก้อนแข็งแล้ว
ประเภท 074	การเผาทำลายในเตาเผาขยะทั่วไป เฉพาะสิ่งปลูกฯหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น
ประเภท 075	การเผาทำลายในเตาเผาเฉพาะสำหรับของเสียอันตราย
ประเภท 076	การเผาทำลายร่วมในเตาเผาปูนซีเมนต์
ประเภท 077	การอัดฉีดลงบ่อ ใต้ดิน หรือชั้นดินใต้ทะเล
ประเภท 078	การกำจัดด้วยวิธีอื่นๆ

หรืออาจกล่าวโดยสรุปว่า การกำจัดโดยกระบวนการฝังกลบได้แก่ รหัส 071 072 และ 073 และการกำจัดโดยกระบวนการเผาได้แก่ รหัส 074 (สำหรับขยะทั่วไป) 075 (สำหรับขยะอันตราย) และ 076 (สำหรับขยะที่นำมาเป็นวัตถุดิบทดแทนให้แก่ปูนซีเมนต์ได้) เป็นต้น

นอกจากนี้ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการกำจัดสิ่งปลูกฯหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ยังได้ระบุหน้าที่ของผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปลูกฯหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ตามหมวด 4 ข้อ 18 ว่า “ต้องรับกำจัดขยะต้องรับบำบัดและกำจัดสิ่งปลูกฯหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วเฉพาะที่ได้รับอนุญาตตามเงื่อนไขการประกอบกิจการ โรงงานที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน

และต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ให้บริการทราบถึงประเภทของกิจกรรมได้รับอนุญาต ประเภทของสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่สามารถรับดำเนินการได้ พร้อมแนบสำเนาใบรับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน” นั้น ทำให้ผู้ประกอบการโรงงานที่ก่อให้เกิดของเสียและสิ่งปฏิภูลจำเป็นต้องขออนุญาตจากกรมโรงงานในการกำจัดของเสียและสิ่งปฏิภูลที่เกิดขึ้นให้ตรงตามหลักเกณฑ์และวิธีที่กำหนด โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมจะเป็นผู้พิจารณาผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบและคุณสมบัติของกากอุตสาหกรรมเพื่อกำหนดว่าสิ่งปฏิภูลฯ ดังกล่าวจะถูกกำจัดโดยวิธีการใดตามที่กล่าวมา เช่น หากสิ่งปฏิภูลฯ มีค่าความปนเปื้อนของปรอท มีค่าความปนเปื้อนของสารอันตรายสูง มีค่าความปนเปื้อนของตัวทำละลายสูง หรืออย่างมาแมลง หรือยาปฏิชีวนะ จะไม่สามารถนำไปกำจัดโดยวิธีการฝังกลบได้ แต่จะต้องนำมากำจัดโดยการเผาที่อุณหภูมิสูงเท่านั้น ซึ่งหากผู้ก่อกำเนิดสิ่งปฏิภูลฯหรือวัสดุไม่ใช่แล้ว ไม่ได้ปฏิบัติตามวิธีการกำจัดข้างต้นจะมีความผิดตามหน้าที่ของหมวด 2 ข้อ 12 ที่ระบุหน้าที่ของผู้ก่อให้เกิดสิ่งปฏิภูลฯหรือวัสดุไม่ใช่แล้วว่า “ต้องทำการตรวจสอบสิ่งปฏิภูลฯหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว และต้องรับผิดชอบต่อการรับผิด (liability) ในกรณีสูญหายเกิดอุบัติเหตุ การทิ้งผิดที่หรือการลักลอบทิ้ง และการรับคืน” โดยหากโรงงานลักลอบนำของเสียออกนอกบริเวณโดยไม่ได้รับอนุญาตจะถูกลงโทษตามบทกำหนดโทษตามมาตรา 45 แห่ง พ.ร.บ. โรงงานพ.ศ. 2535 ระวังโทษปรับไม่เกิน 2 แสนบาท ซึ่งบริษัทมีขอบเขตลักษณะธุรกิจที่ครอบคลุมการกำจัดประเภท 074 075 และ 076 ซึ่งบริษัทเน้นวิธีการกำจัด 075 คือ การเผาทำลายในเตาเผาเฉพาะสำหรับของเสียอันตรายเท่านั้น ในขณะที่ขอบเขตการทำธุรกิจของ BWG จะครอบคลุมการกำจัดในประเภท 071 072 และ 073 ซึ่งเป็นการกำจัดโดยวิธีการฝังกลบเท่านั้น ดังนั้นข้อกำหนดตามกฎหมาย ได้แก่

1. ใบอนุญาตประกอบกิจการของธุรกิจที่ชัดเจน
2. ภาครัฐที่เป็นผู้กำหนดวิธีการกำจัดของเสียแต่ละประเภท
3. วิธีการกำจัดที่ชัดเจนโดยอ้างอิงจากหลักเกณฑ์การวิเคราะห์และวิธีการกำจัดตามข้อกำหนด
4. บทกำหนดโทษ หากโรงงานไม่ปฏิบัติตาม
5. ข้อกำหนดตามระบบมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ISO ของแต่ละโรงงาน

จึงเป็นสิ่งที่จำแนกความแตกต่างของลักษณะธุรกิจและป้องกันการทับซ้อนทางผลประโยชน์ได้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากในอดีตที่ผ่านมาบริษัทและ BWG ดำเนินธุรกิจในรูปแบบของกลุ่มบริษัทจึงทำให้กลุ่มบริษัทเน้นการบริการแก่ลูกค้าในลักษณะของ “One stop service “ กล่าวคือในกรณีที่ลูกค้าเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่มีสิ่งปฏิภูลที่ต้องกำจัดโดยวิธีการฝังกลบและวิธีการเผาทำลายพร้อมกันนั้น BWG จะเป็นตัวแทนในการติดต่อและให้บริการกำจัดสิ่งปฏิภูล แก่โรงงานอุตสาหกรรม ก่อนที่จะประสานงานเพื่อติดต่อให้บริษัทรับสิ่งปฏิภูลที่ต้องกำจัดโดยวิธีการเผาทำลายไปทำลายอีกครั้งจึงปรากฏรายการระหว่างกันเกิดขึ้น (สามารถศึกษารายละเอียดได้ในส่วนที่ 2 ข้อ 11 รายการระหว่างกัน) อย่างไรก็ตาม วันที่ 22 พฤศจิกายน 2554 บริษัทและ BWG ได้จัดทำบันทึกความเข้าใจในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้เกิดความชัดเจนในขอบเขตการดำเนินงานของบริษัท (ดูรายละเอียดในส่วนที่ 2 ข้อ 2.5 ขอบเขตการดำเนินงาน) และได้มีการลงนามในสัญญาความร่วมมือในการดำเนินธุรกิจระหว่างกัน เพื่อกำหนดแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการทับซ้อนทางธุรกิจ (ดูรายละเอียดในส่วนที่ 2 ข้อ 5 สรุปสัญญาที่สำคัญในการประกอบธุรกิจ) เพื่อเป็นเครื่องมือป้องกันการทับซ้อนของธุรกิจซึ่งอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต เพื่อประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้นของทั้งสองบริษัท

6. ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงความช่วยเหลือทางการเงินจากกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ และบุคคลที่อาจมีความขัดแย้ง

ในการประกอบธุรกิจในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน บริษัทได้มีการจัดหาแหล่งเงินทุนจากการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน โดยมีกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่เป็นผู้ค้ำประกัน (สามารถศึกษารายละเอียดได้ในส่วนที่ 2 ข้อ 11 รายการระหว่างกัน) ทั้งนี้ โดยปกติบริษัทมีนโยบายที่จะใช้แหล่งเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม สถาบันการเงินจะกำหนดเงื่อนไขบังคับก่อน เช่น มีกระแสเงินสดเพียงพอต่อการชำระหนี้ เป็นต้น ทำให้บริษัทจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวไว้แล้วเสร็จก่อนจึงจะสามารถ

เริ่มเบิกเงินกู้ได้ ดังนั้นบริษัทจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาเงินกู้จาก บริษัท เบคเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) (“BWG”) ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท เพื่อนำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในดำเนินโครงการในระยะแรก หรือเมื่อบริษัทต้องการสภาพคล่องเพิ่มเติม ดังนั้น บริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการพึ่งพิงความช่วยเหลือทางการเงินจากกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ เพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจ หากในอนาคต กลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ไม่ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่บริษัทอีก และบริษัทไม่สามารถจัดหาแหล่งเงินทุนอื่นเพื่อนำมาใช้ในการประกอบธุรกิจ อาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม ผลการดำเนินงานของบริษัทที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากผลขาดทุน 54.82 ล้านบาทและ 20.76 ล้านบาทในปี 2551 และปี 2552 พลิกฟื้นเป็นผลกำไร 22.83 ล้านบาท 50.04 ล้านบาท และ 21.93 ล้านบาทในปี 2553 ปี 2554 และงวด 6 เดือนปี 2555 ตามลำดับ และฐานะทางการเงินที่แข็งแกร่งขึ้นจากอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท ณ วันที่ 30 กันยายน 2555 เท่ากับ 0.55 เท่า ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ไม่มากเมื่อเทียบกับบริษัทอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน ทำให้ ณ ปัจจุบันบริษัทไม่ได้พึ่งพิงความช่วยเหลือทางการเงินจาก BWG อีกต่อไป (ดูรายละเอียดในส่วนที่ 2 ข้อ 11 รายการระหว่างกัน) นอกจากนี้ การเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะช่วยให้บริษัทสามารถจัดหาแหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงินได้สะดวกขึ้น อีกทั้งการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนในครั้งนี และการขออนุญาตต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้พิจารณารับหุ้นสามัญเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จะเป็นช่องทางการระดมทุนอีกช่องทางหนึ่ง โดยบริษัทมีนโยบายนำเงินที่ได้จากการเสนอขายหุ้นสามัญในครั้งนีมาใช้เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการขยายธุรกิจ เนื่องจากบริษัทตระหนักดีว่า การใช้เงินทุนหมุนเวียนสำหรับการดำเนินโครงการต่างๆ ให้มีความคืบหน้า มีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานในอนาคตของบริษัท

7. ความเสี่ยงจากการถูกบอกเลิกสัญญาสัมปทาน

ภายหลังบริษัทได้รับสัมปทานในการบริหาร และประกอบการศูนย์ฯแล้ว บริษัทมีภาระหน้าที่ให้เป็นไปตามข้อกำหนดแห่งสัญญาฯ โดยหากบริษัทไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในส่วนที่เป็นสาระสำคัญได้ (รายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนที่ 2 ข้อ 2 ลักษณะการประกอบธุรกิจ) อาจทำให้ถูกบอกเลิกหรือสิ้นสุดสัญญาฯ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม (“ผู้ให้ใช้สิทธิ”) จะแจ้งให้บริษัทดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดนับแต่วันที่บริษัทได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร และหากบริษัทไม่สามารถดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้และบริษัทต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายใดๆที่อาจเกิดขึ้นแก่ศูนย์ฯ นอกจากนี้ กรมโรงงานอุตสาหกรรม และบริษัทจะมีการประเมินผลบริหารและประกอบการศูนย์ฯ ร่วมกันเป็นระยะเวลาทุก ๆ 5 ปี เพื่อปรับปรุงให้การบริหารจัดการศูนย์ฯ มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น หากบริษัทไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญาที่กำหนด อาจทำให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม พิจารณายกเลิกสัญญาตามเงื่อนไขที่กำหนด

อย่างไรก็ดี ในการดำเนินการบริหารและประกอบการศูนย์ฯ นั้น อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการตรวจการทำงานหรือผู้ควบคุมการดำเนินงานบริหารและประกอบการศูนย์ฯบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรม (เตาเผาขยะอุตสาหกรรม) บางปู จังหวัดสมุทรปราการ (“คณะกรรมการตรวจการฯ”) ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในฐานะ “ผู้ให้ใช้สิทธิ” โดยคณะกรรมการตรวจการฯ มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจและควบคุมงานให้เป็นไปตามแผนการดำเนินการบริหารและประกอบการศูนย์ฯ ตามสัญญาฯ ตลอดจนมีอำนาจสั่งปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติม หรือตัดทอนการทำงานหรือดำเนินงานใด ๆ ของบริษัท ทั้งนี้ เพื่อให้บริษัทปฏิบัติตามข้อกำหนดตามสัญญาฯ ตลอดจนดำเนินการใดๆ ตามที่อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมมอบหมาย ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา คณะกรรมการตรวจการฯ และผู้แทนบริษัท ได้มีการประชุมหารือร่วมกันอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ เพื่อร่วมกำกับดูแลให้บริษัท ปฏิบัติตามข้อกำหนดในสัญญาฯอย่างเคร่งครัด เช่น การปฏิบัติตามมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้ระบุไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment :EIA) การปฏิบัติตามข้อกำหนด/ระเบียบ/ข้อกำหนด การชำระผลประโยชน์ตอบแทนเป็นดิน นอกจากนี้

คณะกรรมการตรวจการฯ ยังให้การส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานอันเป็นประโยชน์ต่อการบริหารและประกอบการอย่างต่อเนื่อง โดยล่าสุด คณะกรรมการตรวจการฯ มีการประชุมครั้งที่ 11-1-2555 ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2555

นอกจากนี้ ยังมีคณะกรรมการประสานงานการกำกับดูแลการดำเนินงานการบริหารและประกอบการศูนย์ฯ (ตามมาตรา 22) เพื่อกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทอีกหนึ่งชุด ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมและหน่วยงานราชการอื่นๆ เช่น ผู้แทนจากกระทรวงการคลัง ผู้แทนจากกรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้น เพื่อดำเนินการพิจารณาเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสัญญาฯ และนำเสนอผลการบริหารและประกอบการต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อรับทราบผลการบริหารและประกอบการฯ โดยนับตั้งแต่บริษัทได้รับสิทธิบริหารและประกอบการศูนย์ฯตลอดมานั้น ได้มีการนำเสนอรายงานผลการดำเนินงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรวมทั้งสิ้น 7 ครั้ง ไม่ปรากฏการปฏิบัติที่ขัดต่อสัญญาฯ จนเป็นเหตุให้บอกเลิกสัญญาแต่อย่างใด

8. ความเสี่ยงจากการไม่สามารถต่ออายุของสัญญาสัมปทาน

บริษัทดำเนินธุรกิจภายใต้สัญญาให้ใช้สิทธิบริหารและประกอบการศูนย์ฯ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยตามสัญญาฯ กำหนดให้มีระยะเวลาในการดำเนินงานทั้งสิ้น 20 ปี นับจากวันที่สัญญาฯ มีผลบังคับ (ณ วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551) และภายหลังจากที่สัญญาฯ สิ้นสุดลง (วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2571) บริษัทมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอให้ต่ออายุสัญญาฯ ได้อีก 10 ปี โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมจะพิจารณาจากผลประกอบการของบริษัทในช่วงสัญญาเดิม ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแผนการดำเนินธุรกิจที่บริษัทเสนอมา ซึ่งจะต้องมีการตกลงค่าตอบแทนใหม่บนพื้นฐานทรัพย์สินที่ตกเป็นของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

อย่างไรก็ตาม จากประสบการณ์ในการบริหารจัดการสิ่งปลูกสร้าง ของผู้บริหาร ซึ่งดำเนินธุรกิจด้านการกำจัดสิ่งปลูกสร้างมาอย่างยาวนาน ตลอดจนการปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัมปทานอย่างเคร่งครัด ทำให้ผู้บริหารของบริษัทเชื่อมั่นว่าจะสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างตลอดอายุของสัญญาสัมปทานรวมถึงต่ออายุสัญญาสัมปทานได้อย่างต่อเนื่อง

9. ความเสี่ยงจากการลดลงของส่วนแบ่งกำไรหรือสิทธิในการออกเสียงของผู้ถือหุ้นสามัญของบริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) (“BWG”) จากการนำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

การนำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (Spin-Off) โดยการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวน 84,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 0.50 บาท จะส่งผลให้ BWG มีส่วนแบ่งกำไรหรือสิทธิในการออกเสียงของผู้ถือหุ้นเดิมลดลงร้อยละ 20.79 โดยจากการถือหุ้นร้อยละ 64.62 เหลือร้อยละ 51.18 ของทุนชำระแล้วทั้งหมดของบริษัทภายหลังจากการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนแก่ประชาชนเป็นครั้งแรก ซึ่งเปรียบเสมือนผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยของ BWG มีความเสี่ยงต่อการลดลงของส่วนแบ่งกำไรหรือสิทธิในการออกเสียงในบริษัท คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 20.79 เช่นกัน อย่างไรก็ตาม การ Spin-Off ดังกล่าว ไม่มีผลกระทบต่อสถานะในการเป็นบริษัทจดทะเบียนของ BWG เนื่องจาก BWG ยังคงดำเนินธุรกิจให้บริการบริหารและจัดการสิ่งปลูกสร้าง ดังนั้น เพื่อเป็นการชดเชยการลดลงของส่วนแบ่งกำไรและสิทธิในการออกเสียงในบริษัทของ BWG ดังกล่าวในระดับหนึ่ง ที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นของบริษัทและ BWG ได้มีมติอนุมัติให้บริษัทจัดสรรหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวนรวมไม่เกิน 21,000,000 หุ้นหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.00 ของจำนวนหุ้นสามัญเพิ่มทุนที่จะเสนอขายแก่ประชาชน 84,000,000 หุ้น ให้แก่ผู้ถือหุ้นทุกรายของ BWG ตามสัดส่วนการถือหุ้น (Pre-emptive Rights) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นของ BWG ในการใช้สิทธิในการจองซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุนดังกล่าวเพื่อรักษาสิทธิในส่วนแบ่งกำไรหรือสิทธิในการออกเสียงของผู้ถือหุ้นเดิมในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ ราคาที่จะทำการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนของบริษัทให้กับผู้ถือหุ้นของ BWG ตามสัดส่วนการถือหุ้น จะเป็นราคาเดียวกับราคาเสนอขายหุ้นแก่ประชาชนทั่วไป โดยคณะกรรมการของ BWG ได้กำหนดรายชื่อผู้ถือหุ้นที่มีสิทธิในการจองซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุนของบริษัทในวันที่ 28 ธันวาคม 2555 และรวบรวมรายชื่อตามมาตรา 225 แห่ง

พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์โดยวิธีปิดสมุดทะเบียนเสร็จสิ้นแล้วในวันที่ 2 มกราคม 2556 ที่ผ่านมา (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอขายหุ้น)

10. ความเสี่ยงจากการลดลงของราคาหุ้น อันเนื่องมาจากการเสนอขายหุ้นต่อผู้ถือหุ้นเดิมในราคาที่ต่ำกว่าราคาเสนอขายครั้งนี้

ตามมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ 1/2554 ของบริษัท ซึ่งประชุมเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2554 ได้มีมติพิเศษให้เพิ่มทุนและจัดสรรหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิม จำนวน 5,000,000 หุ้น ในราคาตามมูลค่าที่ตราไว้ซึ่งเท่ากับ 10 บาทต่อหุ้น หรือคิดเป็นจำนวน 100,000,000 หุ้น ตามมูลค่าที่ตราไว้ 0.50 บาทต่อหุ้น คิดเป็นร้อยละ 24.75 ของทุนชำระแล้วภายหลังการเสนอขายหุ้นในครั้งนี้ โดยบริษัทมีวัตถุประสงค์ที่จะนำเงินที่ได้รับจากการเพิ่มทุนดังกล่าวไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ

ทั้งนี้ ในการเพิ่มทุนและจัดสรรหุ้นเพิ่มทุนดังกล่าว บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) (“BWG”) ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท (ถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 99.99 ของทุนชำระแล้วก่อนการเพิ่มทุนในครั้งนั้น) ไม่ประสงค์จะซื้อหุ้นตามสิทธิ เนื่องจากติดข้อจำกัดของเงินทุนและอยู่ระหว่างดำเนินการเพิ่มทุนเพื่อให้ได้เงินเพียงพอต่อการลงทุนในโครงการขยายหลุมฝังกลบ ซึ่ง BWG ต้องใช้เงินทุน จำนวน 377 ล้านบาทในขณะที่ BWG มีเงินสด ณ สิ้นไตรมาส 1 ปี 2554 จำนวน 16.37 ล้านบาท สินทรัพย์หมุนเวียนมีจำนวน 246.03 ล้านบาท และหนี้สินหมุนเวียนมีจำนวน 391.34 ล้านบาท ดังนั้นหาก BWG ใช้สิทธิเพิ่มทุนตามสัดส่วนผู้ถือหุ้นเดิม อาจทำให้เงินทุนที่มีไม่เพียงพอต่อการดำเนินในธุรกิจหลักของบริษัท ตลอดจนรับรู้ผลขาดทุนจากการลงทุน เนื่องจากมูลค่าทางบัญชีของบริษัท ณ ขณะนั้นซึ่งมีอยู่เพียง 0.72 บาทต่อหุ้นเมื่อเทียบกับราคาเพิ่มทุนที่ 1.00 บาทต่อหุ้น ซึ่งจะเป็นภาระแก่ผู้ถือหุ้นของ BWG ดังนั้นบริษัทจึงจัดสรรหุ้นเพิ่มทุนดังกล่าวให้แก่พนักงาน 1 ราย คือ นายชนดล รักษานัญ ซึ่งดำเนินธุรกิจด้านอุตสาหกรรมและมีประสบการณ์ทำงานร่วมในโครงการจัดการขยะพิษจากโรงพยาบาลซึ่งจะมีส่วนในการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจ โดยนายชนดล รักษานัญ เป็นบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องและไม่ได้เป็นบุคคลที่อาจมีความขัดแย้งของบริษัท ทั้งนี้ บริษัทได้รับชำระค่าหุ้นเพิ่มทุนดังกล่าวครบถ้วนแล้วในเดือนพฤษภาคม 2554 และมีสัดส่วนการถือหุ้นเท่ากับร้อยละ 24.75 ของทุนชำระแล้วหลังการเสนอขายหุ้นในครั้งนี้ โดยราคาขายหุ้นสามัญให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมดังกล่าวเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ประชาชนในครั้งนั้น ดังนั้น ผู้ลงทุนที่จองซื้อหุ้นในครั้งนี้อาจได้รับผลกระทบจากการลดลงของราคาหุ้น (Price dilution) หากผู้ถือหุ้นดังกล่าวนำหุ้นออกขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ

11. ความเสี่ยงจากการที่บริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ถือหุ้นรวมกันถึงร้อยละ 50

ณ วันที่ 30 กันยายน 2555 บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) (“BWG”) ถือหุ้นในบริษัทในสัดส่วนร้อยละ 64.62 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทในปัจจุบัน ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวจะลดลงเหลือร้อยละ 51.18 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท ภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน (รายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนที่ 2 ข้อ 8 โครงสร้างเงินทุน) โดย BWG เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทในสัดส่วนรวมกันเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนชำระแล้วหลังการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนให้แก่ประชาชน จะทำให้ BWG สามารถควบคุมมติส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้ทั้งหมด เว้นแต่เรื่องที่ถูกกฎหมายหรือข้อบังคับของบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับมติไม่ต่ำกว่า 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น เช่น การเพิ่มทุน การลดทุนการขายหรือ โอนกิจการของบริษัททั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่บุคคลอื่น เป็นต้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจจะไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบหรือถ่วงดุลเรื่องที่สำคัญที่ผู้ถือหุ้นใหญ่นำเสนอได้ อย่างไรก็ตาม บริษัทตระหนักถึงความเสี่ยงดังกล่าว จึงได้มีการจัดให้มีคณะกรรมการอิสระ 3 ท่าน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและถ่วงดุลการทำงานของคณะกรรมการและผู้บริหารในระดับหนึ่ง อีกทั้ง คณะกรรมการมีนโยบายคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นเป็นหลักในการตัดสินใจกระทำการหรือละเว้นกระทำการใด ๆ นอกจากนี้ หากบริษัทมีความจำเป็นในการทำรายการกับบุคคลที่อาจมีความขัดแย้ง บริษัทจะปฏิบัติตามขั้นตอนการอนุมัติการทำรายการระหว่างกันและหลักเกณฑ์ที่ประกาศไว้ของสำนักงาน

ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างเคร่งครัด โดยผู้บริหาร กรรมการ หรือ ผู้ถือหุ้นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรายการดังกล่าวจะไม่มีสิทธิในการออกเสียงในการพิจารณาเรื่องนั้น ๆ

12. ความเสี่ยงเกี่ยวกับการนำหุ้นสามัญของบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ

ในการเสนอขายหุ้นสามัญของบริษัทครั้งนี้ บริษัทอยู่ระหว่างการยื่นขออนุญาตเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนต่อตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ดังนั้น ผู้ลงทุนอาจมีความเสี่ยงที่หลักทรัพย์ของบริษัทอาจไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ทำให้ผู้ลงทุนไม่มีตลาดรองเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์และไม่ได้ผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ อย่างไรก็ตาม บริษัทหลักทรัพย์ คันทรี กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้ว เห็นว่า บริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ได้ตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ พ.ศ.2546 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2546 (รวมถึงที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม) และมีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์ ข้อ 5 (ก) คือ มีผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่า 2 ปี ก่อนยื่นคำขอและมีกำไรสุทธิในปีล่าสุดและมีกำไรสุทธิในงวดสะสมก่อนยื่นคำขอ โดยมีได้ใช้คุณสมบัติตามข้อ 5 (ข) คือ มีผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่า 1 ปีก่อนยื่นคำขอและมีมูลค่าหุ้นสามัญตามราคาตลาดทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 1,000 ล้านบาท ยกเว้นคุณสมบัติในเรื่องการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนไม่ต่ำกว่า 300 ราย ถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของทุนชำระแล้ว โดยที่ปรึกษาทางการเงินคาดว่าบริษัทจะมีคุณสมบัติเกี่ยวกับการกระจายให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนด ภายหลังจากการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนแล้วเสร็จ